

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2013, declarat de către

Pălimari Marina Alexandr, născută la 09 octombrie 1989, originară din s. Fălești Noi, r-l Fălești, domiciliată în or. Fălești, str. Bălțului 7, ap. 17.

Termenul de examinare a cauzei:

1. În prima instanță: 10.05.2012-22.02.2013
2. În instanța de recurs: 27.03.2013-17.04.2013

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Bălți din 22 februarie 2013, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Pălimari M.A. a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 1 an.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 1 lună închisoare, în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 1 an.

2. Potrivit sentinței, Pălimari M.A. la 06 aprilie 2012, în jurul orei 08.00, acționând cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, aflându-se în casa nr. 15, situată pe str. Alișera Navoi, mun. Bălți, unde locuia cu Petrovscaia Alina, în timpul în care ultima dormea, a sustras buletinul ei de identitate, în care se afla un înscris cu un cod din cifre, la prezentarea căruia urma să primească din bancă transferul bănesc în sumă de 5000 ruble de la concubinul său Zacarier Arsen, care se află la muncă în Federația Rusă. Ulterior, Pălimari M.A.

s-a deplasat la filiala BC „Energbank” SA, amplasată pe str. M. Viteazu, mun. Bălți, unde prezentînd buletinul de identitate pe numele Petrovscaia A. și codul nominalizat, a primit mijloace bănești în sumă de 5000 ruble, care la acel moment constituiau 2002,5 lei, pe care ilegal le-a însușit, astfel, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu considerabil.

Acțiunile inculpatei, Pălimari M.A. au fost încadrate, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpata a atacat-o cu recurs ordinar, care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, invocînd faptul că vina a recunoscut-o integral, partea vătămată nu are pretenții față de ea, a restituit prejudiciul cauzat și are doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2013, a fost respins recursul declarat ca depus peste termen, cu menținerea sentinței contestate.

În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs a menționat că, din materialele cauzei penale rezultă, că la 22.02.2013 a fost pronunțată sentința motivată, care în aceeași zi a fost înmînată contra semnătură inculpatei, precum și celorlalți participanți la proces.

Conform dispoziției de executare sentința de condamnare în cauză a devenit definitivă la 12.03.2013 (f.d. 167).

Inculpata a declarat recurs la 13.03.2013, pe cînd ultima avea dreptul de a declara recurs pînă la 11.03.2013 inclusiv.

5. La 11 iulie 2013 condamnată atacă cu recurs în anulare decizia instanței de recurs, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, invocînd faptul că are doi copii minori și a restituit prejudiciul cauzat.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Analizînd materialele cauzei, Colegiul constată, că cauza supusă examinării a fost judecată în procedura reglementată de art.art. 504 - 509 Cod de procedură penală, și anume Acordul de recunoaștere a vinovăției.

Conform art. 509 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, sentința adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției poate fi atacată cu recurs, invocîndu-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448 Cod de procedură penală.

Raportînd cele menționate la materialele cauzei, Colegiul constată că sentința în privința lui Pălimari M.A., a fost pronunțată la 22 februarie 2013, copia sentinței motivate a fost recepționată de condamnată în aceeași zi, fapt confirmat prin recipisă (f.d. 166). Prevederile art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează că termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii. Astfel, termenul limită pentru declararea recursului ordinar a fost 11 martie 2013 inclusiv, însă condamnată a depus cererea de recurs la 13 martie 2013 (f.d. 173).

De asemenea, instanța de recurs menționează că, conform art. 403 alin. (1), 439 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de recurs constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Colegiul penal constată că Curtea de Apel corect a concluzionat că reclamanta nu a solicitat repunerea recursului în termen și nici n-a invocat motive întemeiate de omitere a termenului legal de 15 zile. Astfel, Curtea de Apel just a conchis respingerea recursului declarat, ca fiind depus peste termen.

La 11 iulie 2013 condamnată a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei, și, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

Însă, conform articolului 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile **după epuizarea căilor ordinare de atac**.

Colegiul penal evidențiază că, respingerea recursului ordinar ca depus peste termen echivalează cu neutilizarea căii de atac – recurs ordinar. Astfel, din conținutul normei menționate reiese expres faptul că, în cazul supus judecării nu au fost epuizate toate căile ordinare de atac, și anume recursul ordinar.

În limitele configurate prin dispozițiile art. 432 alin. (4), 452 alin. (1) și 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea, recursului în anulare declarat, fiind ca vădit neîntemeiat, deoarece condamnată Pălimari M.A. nu a utilizat calea ordinară de atac – recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 432, 452 și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2013, declarat de către condamnată *Pălimari Marina Alexandr*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte /semnătura/ Petru Ursache

Judecători /semnătura/ Nicolae Gordilă

/semnătura/ Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Președinte

Nicolae Gordilă